

احتمال ابتلای مجدد به کرونا چقدر است؟

پژوهشگران انستیتو پاستور، با انجام یک مطالعه، موارد عفونت مجدد بیماری را در طول یک سال بعد از ابتلا بررسی کردند.

پژوهشگران انستیتو پاستور، با انجام یک مطالعه، موارد عفونت مجدد بیماری را در طول یک سال بعد از ابتلا بررسی کردند.

به گزارش ایسنا، تصور می‌شد که با بروز عفونت SARS-CoV-2، پاسخ ایمنی می‌تواند مانع از بروز عفونت ثانویه در همان فرد شود؛ ولی به نظر می‌رسد ابتلای مجدد به عفونت در سراسر جهان در حال افزایش است و این موضوع می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر پیامدهای بالینی و همچنین واکسیناسیون داشته باشد.

بر همین اساس پژوهشگران انستیتو پاستور، موارد عفونت مجدد بیماری در طول یک سال بعد از ابتلا را بررسی کردند. در این مطالعه مواردی از ابتلا به عفونت مجدد یا فعال سازی مجدد ویروس SARS-CoV-2 بر اساس شواهد کلینیکی و آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت.

بررسی آزمایشات سرولوژی نشان داد که حضور IgG (آنتی بادی) SARS-CoV-2 جهت محافظت از ابتلای دوباره به عفونت ویروسی ثانویه کافی نیست. مطابق با این حقیقت که عفونت مجدد در مواردی که IgG تولید شده است نیز اتفاق افتاده است، میزان پتانسیل خنثی سازی آنتی بادی های تولید شده هنوز ناشناخته باقی مانده است.

اگرچه تمایز بین عفونت مجدد و فعال سازی مجدد ویروس SARS-CoV-2 چالش برانگیز است، اما این نتایج می‌تواند به عنوان سرنخی از پتانسیل SARS-CoV-2 برای گردش مداوم در بین جمعیت‌ها، علی‌رغم ایجاد مصونیت جمعی یا ابتلا به عفونت طبیعی یا واکسیناسیون مد نظر گرفته شود. بر این اساس می‌توان نتیجه‌گیری کرد که بیماران بدون علامت در عفونت دوم می‌توانند به عنوان تهدیدی برای جامعه مطرح باشند.

به گفته پژوهشگران این تحقیق؛ هرچند تولید آنتی بادی های ناشی از عفونت اولیه می‌تواند تا حد زیادی محافظت کننده باشد با این حال، ممکن است ایمنی کافی جهت پیشگیری از عفونت بعدی SARS-CoV-2 را تضمین نکند. مطالعات بیشتر بر روی جمعیت های مختلف می‌تواند برای استراتژی های انجام واکسیناسیون به صورت انبوه کاربردی باشد و در درک بهتر آن کمک کننده باشد.

نتایج این پروژه تحقیقاتی با عنوان «ارزیابی طولانی مدت سرولوژیک و بالینی در مبتلایان قطعی COVID-19 جهت تعیین موارد عفونت مجدد بیماری در طول یک سال بعد از ابتلا» در پایگاه نتایج پژوهش های سلامت کشور منتشر شده و آمیتیس رضانی، صالحی وزیری، فتوحی، وحیده مظاهری، احسان مصطفوی، ندا افضلی، مهسا توکلی راد پژوهشگران انستیتو پاستور در انجام این طرح تحقیقاتی مشارکت داشتند.